

STAATSTOEZICHT OP DE VOLKSGEZONDHEID
 Inspectie voor de Gezondheidszorg

**werkgebied zuidoost
 vestiging voor Noord-Brabant**

Leeghwaterlaan 14
 's-Hertogenbosch
 Telefoon (073) 620 73 00
 Telefax (073) 620 73 30

Regionaal Tuchtcollege

Correspondentie uitsluitend:
 Postbus 90137
 5200 MA 's-Hertogenbosch

Ons kenmerk
 03.00220 mw/cr
 Onderwerp
 Casus

Inlichtingen bij
 Bijlage(n)
 7

Doorkiesnummer
 Uw brief

's-Hertogenbosch,
 20 januari 2003
 Uw kenmerk

Geacht College,

1. Inleiding

- 1.1 Daartoe bevoegd uit hoofde van artikel 73, lid 1 onder c van de Wet BIG, komt ondergetekende M.A. Westeroen van Meeteren, arts, Senior-Inspecteur voor de Gezondheidszorg te 's-Hertogenbosch, verder te noemen de inspecteur of appelland, in beroep van de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege te van nr. (bijlage 1). Bij die beslissing is de klacht van wonende te tegen huisarts, wonende en praktijkhoudende te ongegrond verklaard.
- 1.2 Op gronden die hierna zullen worden toegelicht, dient de in eerste aanleg gegeven beslissing niet te worden gehandhaafd c.q. te worden vernietigd.

2. Motivering van het beroep

- 2.1 Appelland laat zich in haar beroep onder meer leiden door twee eerder gegrond bevonden tuchtklachten tegen de arts, beide uit en beide geleid hebbend tot de maatregel van waarschuwing. Het betreffen de Beslissingen van het RTCE onder de nummers (bijlage 2) en (bijlage 3), welke laatste door het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg in hoger beroep bevestigd is onder nummer bijlage 4). Het handelen van de arts waarop voornoemde tuchtzaken betrekking hadden, vertoont grote gelijkenis met de gedragingen die thans tuchtrechtelijk voorliggen.

werkgebied zuidoost vestiging voor Noord-Brabant

Oris kenmerk: 03.00220 mw/or

Blad: 2

- 2.2 Daarenboven heeft de Inspectie voor de Gezondheidszorg op een vermanend gesprek gehad met de desbetreffende arts naar aanleiding van een gegrond bevonden klacht door de Stichting Klachtregeling Huisartsenzorg Zuid-Nederland en het niet reageren op de bij die uitspraak gedane aanbevelingen (bijlage 5). Ook daarbij waren gedragingen aan de orde die analogie vertonen met de voorliggende tuchtklacht. De arts heeft destijds beterschap toegezegd, hetgeen een loze toezegging gebleken is, blijkend uit de casus van patiënt
- 2.3 In de Beslissing van het Regionaal Tuchtcollege te van 12 december 2002 kan de inspectie zich niet vinden. Dit betreffen enerzijds een onjuiste weergave en weging van de feiten en omstandigheden van de casus en anderzijds, aspecten van de bij de beslissing gedane motivering.
- 2.4 De Inspectie voor de Gezondheidszorg kent veel waarde toe aan tuchtrechtelijke uitspraken uit hoofde van de codificerende en modifierende werking die daar ten aanzien van de kwaliteit van de individuele beroepsuitoefening in de gezondheidszorg vanuit gaat. In die zin is het algemeen volksgezondheidsbelang ermee gediend wanneer de inspectie in beroep gaat indien zij zich in een tuchtrechtelijke uitspraak niet kan vinden. In het bijzonder speelt in dit geval het aspect van secundaire preventie; de arts is herhaalde malen gewezen op zijn tekortschieten tijdens waarneemsituaties en blijkt in dit gedrag te persisteren.

3. Inhoudelijk

In het oorspronkelijk klaagschrift (bijlage 6) stelt klager de facto twee zaken aan de orde:

1. de arts is tekort geschoten in de zorg aan klager en de zoon van de klager begin mei 2001
2. de arts is tekortgeschoten in het nagesprek dat klager later met de arts heeft gevoerd.

Ad 3.1 De zorg begin mei 2001

De feiten

Vast staat ook conform het onderzoek van het RTC dat klager op 4 mei 2001 (het RTC stelt mogelijk abusievelijk 2 mei 2001) via het antwoordapparaat van zijn eigen huisarts verwezen is naar de arts als waarnemend huisarts op 4 mei tot 17.00 uur. Klager heeft de arts telefonisch gesproken en gezegd, dat zijn zoontje van 2 maanden benauwd was geworden en buiten bewustzijn geraakt, omdat het jongentje niet meer kon ademen. Terwijl klager de toestand van zoontje beschreef heeft de arts enige malen aan hem gevraagd of hij de lichaamstemperatuur van zijn zoontje had opgemeten. Klager heeft hier aanvankelijk niet rechtstreeks op geantwoord, maar heeft gezegd dat hij eerst zijn verhaal af wilde maken. Op enig moment tijdens dit telefoongesprek heeft hij gezegd dat hij eerder die dag de temperatuur had opgenomen en dat zijn zoontje op dat moment geen koorts had. Ook heeft klager tijdens dat telefoongesprek medegedeeld dat door manipuleren van zijn echtgenote zijn zoontje er af en toe in slaagde wat lucht binnen te krijgen. De arts heeft aan klager, die gevraagd had om een visite, enige malen gevraagd de temperatuur van het kind op te nemen en hem, de arts, daarna weer terug te bellen, hetgeen klager tenslotte heeft toegezegd. Klager heeft de temperatuur van zijn zoontje opgenomen en

werkgebied zuidoost vestiging voor Noord-Brabant

Ons kenmerk: 03.00220 mw/cr

Blad: 3

heeft daarna gepoogd telefonisch opnieuw contact te krijgen met de arts. Dat is niet gelukt en klager heeft na meerdere telefoontjes een huisarts, die na 17.00 uur dienst had, bereid gevonden een visite af te leggen.

De klacht behelst zakelijk weergegeven, het verwijt dat de arts is tekortgeschoten in zijn reactie op de tot hem gerichte hulpvraag ten behoeve van een kind in nood.

Grief 1

De Inspecteur acht - in tegenstelling tot het RTC - dat het niet alleen gaat om het vervolg telefoontje en het tijdstip waarop dat heeft plaats gevonden.

De hulpvraag komt uit het eerste telefoontje. Zoals de arts kan weten hebben kinderen onder de drie maanden zelden koorts en is het al of niet verhoging hebben van een kind jonger dan 3 maanden niet bepalend voor de ernst van benauwdheid of pulmonale infectie. Een kind van 2 maanden dat benauwd wordt moet beoordeeld worden, bij de patiënt thuis of op de praktijk. Zeker op een moment dat de arts weet dat het einde van zijn diensttijd nadert, is het een teken van uitstel en afschuifgedrag om het temperatuur meten als voorwaarde voor consultatie aan te merken.

Volgens de standaard van het Nederlands Huisartsen Genootschap "Kinderen met koorts" (bijlage 7) heeft de hoogte van de temperatuur een zeer geringe voorspellende waarde met betrekking tot de ernst van de onderliggende aandoening. Met name bij kinderen jonger dan drie maanden is de ongerustheid van de ouders en de indruk van de ouders over hoe ziek het kind is een belangrijke reden om het kind te zien. Observatie van het zieke kind is van essentieel belang om ernstige ziekten te beoordelen. Dit geldt voor benauwdheid nog sterker dan voor kinderen met koorts.

De professionele norm is dat een arts bij een benauwd kind van twee maanden het kind moet zien of, in geval hijzelf verhinderd is, maatregelen dient te nemen om een collega het kind te laten beoordelen, zonder dat de ouders in een ongeruste toestand opnieuw telefonische hindernissen moeten overwinnen.

Ook de weergave van de inhoud van het telefoongesprek met het herhalen van de vraag om eerst temperatuur te meten en de beleving van de klager, die zich bij herhaling niet goed gehoord voelt, geeft aan dat er sprake is van een communicatie met de klager die niet van dien aard is als van een goed hulpverlener verwacht had mogen worden.

Volgens de Inspectie zit er een grote parallel in de wijze waarop de arts toen en nu het telefoongesprek heeft gevoerd en blijkt weinig van een veranderde attitude bij de arts.

De inspecteur is van mening dat het bovenstaande onvoldoende heeft meegewogen in de beslissing van het RTC .

Ad 3.2 Nagesprek van klager met de arts

De feiten

In het oorspronkelijk klaagschrift stelt klager, dat klager enige dagen later driemaal vergeefs aan de deur is geweest bij de arts om over de hulpverlening op 4 mei te spreken. Uiteindelijk krijgt klager de arts te spreken. Allereerst deelt de arts mee dat hij zich niets van het voorval kan herinneren. Kort daarop deelt hij mede dat hij onderweg was naar een vergadering waar hij om 17.45 uur moest zijn. De arts zei letterlijk: "Ik had geen tijd en ik

werkgebied zuidoost vestiging voor Noord-Brabant

Ona kenmerk: 03.00220 mw/cr

Blad: 4

dacht dat lost mijn collega wel op". "Ik had er geen erg in dat het al 17.00 uur was geweest en dat mijn dienst erop zat".

Grief 2

De inspecteur is van oordeel dat, indien deze lezing juist is, de arts geen blijk geeft van inzicht in eigen handelen en van een juiste wijze van omgaan met patiënten met klachten over zijn handelwijze.

Gezien de eerdere waarschuwingen van het Tuchtcollege en het gesprek met de Inspectie vindt de inspecteur het niet correct dat het RTC dit aspect niet nader heeft onderzocht en in haar overwegingen heeft meegenomen. Gezien de voorgeschiedenis is het relevant dat de arts lering trekt uit gemaakte fouten hetgeen begint met inzicht in eigen handelen en hierover op een adequate wijze communiceren met betrokken patiënten.

10/00 00 VRI 14.00 1AA 0700207000
RICE HOOP MARSHALL

werkgebied zuidoost vestiging voor Noord-Brabant

Ons kenmerk: 03.00220 mw/cr

Blad: 5

4. Conclusies

Uit bovenstaande concludeert de Inspectie dat

1. de arts niets geleerd heeft van eerdere tuchtrechtelijke beslissingen waarbij de maatregel van waarschuwing is opgelegd.
2. De arts zich niet houdt aan zijn toezegging om de door hemzelf erkende tekortkomingen te verbeteren
3. de arts bij telefonische hulpvraag niet handelt zoals van een goed huisarts verwacht mag worden
4. de arts niet adequaat omgaat met een patiënt die een klacht wil bespreken.

De inspecteur concludeert dat de arts de norm als genoemd in artikel 47 lid 1a respectievelijk lid 2 en 3 van de Wet BIG heeft overschreden.

De inspecteur verzoekt het Centraal College

a. de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege
nummer

d.d.

te vernietigen

- b. alsnog de klacht in voege als hiervoor omschreven gegrond te verklaren
- c. aan de arts een der maatregelen genoemd in artikel 48 Wet BIG op te leggen.
- d. op grond van artikel 71 Wet BIG te bepalen, dat de beslissing wordt bekend gemaakt in de Staatscourant en in door het College aan te wijzen tijdschriften of nieuwsbladen.

Hoogachtend,

De Senior-Inspecteur voor de Gezondheidszorg,

M. Westerouen van Meeteren, arts